

FARNÍ ZPRAVODAJ

květen 2019

ročník 22

Církev československé husitské, farností Blansko a Vyškov, pro
Boskovice, Brťov, Černou Horu, Křtiny, Lysice, Rájec, Rudici, Skočovou
Lhotu, Vítějeves, Ježkovice, Račice, Rousínov, Ruprechtov a Švábenice

BIBLICKÝ VERŠ NA KVĚTEN

„Když se tedy zvěstuje o Kristu, že byl vzkříšen, jak mohou někteří mezi vámi říkat, že není zmrtvýchvstání? Není-li zmrtvýchvstání, pak nebyl vzkříšen ani Kristus. A jestliže Kristus nebyl vzkříšen, pak je naše zvěst klamná, a klamná je i vaše víra, a my jsme odhaleni jako lživí svědkové o Bohu: dosvědčili jsme, že Bůh vzkřísil Krista, ale on jej nevzkřísil, není-li vzkříšení z mrtvých. Neboť není-li vzkříšení z mrtvých, nebyl vzkříšen ani Kristus. Nebyl-li však Kristus vzkříšen, je vaše víra marná, ještě jste ve svých hříších, a jsou ztraceni i ti, kteří zesnuli v Kristu. Máme-li naději v Kristu jen pro tento život, jsme nejubožejší ze všech lidí! Avšak Kristus byl vzkříšen jako první z těch, kdo zesnuli. A jako vešla do světa smrt skrze člověka, tak i zmrtvýchvstání: jako v Adamovi všichni umírají, tak v Kristu všichni dojdou života. Každý v daném pořadí: první vstal Kristus, potom při Kristově příchodu vstanou ti, kdo jsou jeho.“

(1. list Korintským 15,12-23)

Milé sestry a bratři,

o letošních Velikonocích jsem zaslechl, jak se jeden člověk, který o sobě říká, že je věřící, ptá druhého: „Ty věříš, že Ježíš Kristus skutečně proměnil vodu na víno?“ „No, nevím, moc se mi to nezdá“ odpověděl ten druhý. To mě přivedlo k vážnému zamyšlení. Čemu vlastně věříme? Jsme ještě vůbec křesťané? Právě o Velikonocích prožíváme Ježíšovu mučednickou smrt a Jeho vzkříšení. Věříme tomu ale skutečně, že Bůh má schopnost vzkřísit, pokud nevěříme, že může proměnit vodu ve víno? Věříme tedy vůbec v Boží moc? Pokud ne, pak jsme vlastně, jak říká náš úvodní biblický text, nejubožejší ze všech lidí a naše víra je marná.

Jestliže Bůh existuje, pak je nepochybně všemohoucí, neboť to je jeden ze základních Božích atributů. Každý z nás někdy může pocítit pochybnosti, protože to vše zní tak úžasně. Ale máme mnoho důvodů v Boží moc věřit. Myslím, že každý z nás prožil okamžiky, kdy pocítil, jak Bůh v jeho životě zázračně zasáhl. Možná jsme na to už někteří zapomněli. Dobrou radu, jak bojovat proti pochybnostem, nám dává apoštol Pavel ve své epistole Římanům 1,20: „Jeho věčnou moc a božství, které jsou neviditelné, lze totiž od stvoření světa vidět, když lidé přemýšlejí o jeho díle, takže nemají výmluvu.“ Ano, existence přírody, života, a zvláště člověka – to jsou velké důkazy Boží existence a moci. Víra, že to vše vzniklo náhodou, bez plánu, je také jenom víra, pro mě ovšem nepřijatelná. Důkazem vzkříšení je nejen svědectví Ježíšových učedníků, ale také významná změna v jejich chování. Po Ježíšově ukřižování je ovládl strach a beznaděj, schovávali se, jakmile se s Ním však setkali po Jeho vzkříšení, začali nebojácně

šířit evangelium do celého světa. Přestali se bát smrti, mnoho z nich také potom za svědectví o Ježíšovi zaplatilo svým životem.

V poslední době se objevily zprávy, že křesťané jsou v současnosti nejpronásledovanější skupinou na světě. To už tu kdysi, v počátcích křesťanství, bylo. Buďme rádi, že v naší zemi tak nepocítujeme. Ale víme, že letos na Velký pátek bylo islámskými teroristy zavražděno více než 300 křesťanů na Srí Lance. U nás jsme dlouho žili poměrně v klidu, ale nevíme, co vše nás může čekat v budoucnosti. O to důležitější dnes je, abychom svoji víru posilovali. Aby každý z nás mohl s apoštolem Pavlem prohlásit: „Proto také všechno snáším a nestydím se vydávat svědectví, neboť vím, komu jsem uvěřil“ (2 Timoteovi 1,12).

Jiří Rokos z Černé Hory

MODLITBA

Pane, děkujeme Ti za to, že jsi nás stvořil k větším věcem než jen k tomu, abychom byli pouhým číslem na světě.

Nejsme na světě pro diplomy a tituly, pro tu či onu práci.

Stvořil jsi nás proto, abychom milovali a byli milováni. Amen

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

2. – 6. NEDĚLE PO VELIKONOCÍCH

1. 5. dělníka Josefa	3. 5. apoštolů Filipa a Jakuba
12. 5. svátek Matek	30. 5. Nanebevstoupení Páně

SVÁTKY V MĚSÍCI KVĚTNU

SVÁTEK MATEK 12. KVĚTNA 2019

Svátek matek (den matek) se u nás slaví vždy druhou květnovou nedělí. Matkám věnovaný den má být oceněním odvahy a oběti mateřství. Za zakladatelku Svátku matek je považovaná metodistka Anna Marie Jarvis. Ta při druhém výročí smrti její matky zorganizovala v baptistickém kostele v neděli 12. 5. 1907 setkání místních matek. Rok poté byla požádána, aby toto setkání na druhou květnovou nedělí opět zopakovala. Pro velký úspěch se Anna Marie Jarvis začala šíření této myšlenky věnovat naplno, až nakonec kongres USA v roce 1914 prohlásil Den matek národním svátkem. Z USA se svátek začal šířit dále. V Evropě se uchytil po první světové válce. V Československu se Den matek začal slavit v roce 1923. V době komunistické totality byl svátek zatlačen do pozadí oslavami MDŽ. Nyní se již opět slaví veřejně, není ale oficiálním státním svátkem. V mariánském měsíci máji, i čase lásky, poděkujeme za dar mateřství, ženství a lidskosti.

Nanebevstoupení Páně připadá letos na čtvrtek 30. května 2019. Slavnost Nanebevstoupení Páně prožíváme 40. den po vzkříšení. Nabízí se nám myšlenka přesně taková, jako napadla apoštoly. Je všemu konec, zůstáváme sami, máme strach. Strach z budoucnosti, strach, že ztratíme někoho, kdo nám byl oporou, kdo poradil... Jak známá životní situace! Ale ve skutečnosti je to úplně jinak! Ježíš, odcházející k nebeskému Otci není tím, komu na nás nezáleží,

kteřý nás ponechá bez rady a pomoci. Vždyť On přece řekl: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi“ (Matouš 28,18). Z toho sami zakoušíme, že Ježíš, který je po pravici nebeského Otce se stává ještě hlouběji a důvěrněji společníkem každého člověka v jeho životě. Nanebevstoupení je velkou zvěstí naděje. Tváří v tvář temnotě smrti a neznámé budoucnosti jsme tímto vyzýváni, abychom pozvedli pohled ke Kristu, na definitivní cíl našeho života, přemohli strach a už konečně uvěřili jeho příslibem, přijali Ducha svatého. V moci a síle tohoto Ducha šli s ním svým životem.

ZVEME VÁS V KVĚTNU

SVÁTEK MATEK V NEDĚLI 12. 5. 2019

Slavnost k svátku všech matek a žen prožijeme o druhé neděli v květnu při všech bohoslužbách. Pán Bůh žehnej vám všem maminkám, babičkám, prababičkám!

Srdčně **zveme všechny ženy** na bohoslužby do Blanska, kdy hned po bohoslužbách pro vás v 10:15 hodin připravujeme zahradní slavnost, při níž budeme obsluhovat my muži. Přijďte posedět, když nemusíte stát u plotny či u dřezu...

Přijměte prosím, naše pozvání.

PROBRAT NEBO DOMLUVIT S BRATREM FARÁŘEM?

Pokud potřebujete cokoliv vyřídit, zeptat se nebo domluvit s bratrem farářem Martinem Kopeckým, zastihnete jej před bohoslužbami nebo po nich.

Úřední hodiny ve farní kanceláři, tj. Rodkovského 5 v Blansku, jsou:

- každé pondělí od 16:00 do 18:30 hodin
- každý pátek od 16:00 do 17:15 hodin
- ... nebo kdykoliv na telefonu 606 702 768.

BIBLICKÉ HODINY

Přátelská a příjemná setkání nad hlubším poznáváním Bible, výkladem jejího svědectví pro náš současný život. Často lidé říkají: „Bibli čtu nebo jsem četl a nerozumím tomu...“ „Proč nepřijdeš na biblickou hodinu? Učíme se Bibli porozumět a číst v ní pro svůj život.

Biblické hodiny se konají každé **úterý v 17:30 hodin.**

Překonejte ostych a přijďte. Opravdu záživně a fundovaně!

Nabízíme možnost konání biblických hodin i mimo Blansko a rádi. Ozvěte se, kdo a kde byste měli zájem o tento druh setkávání. Prosíme o odpovědi na otázku: „Chcete mít u vás biblické hodiny“?

NÁBOŽENSTVÍ PRO DĚTI

Děti se tvořivou formou, vyráběním, zpíváním a hrou učí znát a rozumět biblickým příběhům a základům naší křesťanské kultury. Proč nedát svému dítěti tuto vnitřní výbavu do života?

Jedna skupinka má své setkání **každé úterý v 16:00 hodin v Blansku.**

Nabízíme možnost konání setkání pro děti i mimo Blansko a rádi. Ozvěte se, kdo a kde byste měli zájem o tento druh setkávání. Prosíme o odpovědi na otázku: „Chcete mít u vás setkávání pro děti, klidně i doma ve vaší rodině“?

JEDNÁNÍ RADY STARŠÍCH

V měsíci květnu se sejde rada starších na svém jednání

v pondělí 20. 5. v 18:30 hodin v Blansku.

ve Vyškově **ve středu 23.5. v 18:00 hodin**. Přijďte! Zveme k účasti.

SETKÁVÁNÍ PRO SNOUBENCE V BLANSKU

Další přípravy pro snoubence na svátost manželství, kterou si darují v roce 2019.

Setkáváme se v úterý 14. 21. 28. května v 19:00 hodin.

SETKÁVÁNÍ CHLAPSKÉ SKUPINKY

Pohodové setkání k popovídání a sdílení životních zkušeností ve společenství mužské skupince.

Setkáme se v pátek 24.5. v 18:30 hodin.

CO MÁM DĚLAT, KDYŽ MI NESLOUŽÍ NOHY A CHCI JÍT NA BOHOSLUŽBY?

Léta funguje v našem společenství služba dovozu autem na bohoslužby a zpět domů. Nebojte o ni požádat, kdokoliv a kdykoliv volejte bratru faráři a domluvte se s ním.

NA HLUBINU

Od nového roku nás provází nový seriál na pokračování s názvem: „Na Hlubinu“. Jeho snahou je povzbuzení k hlubšímu vyučování ve víře a probírání náročnějších témat pro každodenní praxi v našem životě s Bohem i jeho nárocích na nás!

PÁTÝ DÍL: „ROLE ŽEN V CÍRKVI“

Lukáš 10, 38-42 *Stalo se, když šli dále, že vešel do jedné vesnice. Nějaká žena jménem Marta jej přijala do svého domu. Měla sestru, která se jmenovala Marie. Ta se posadila k Pánovým nohám a poslouchala jeho slovo. Ale Marta byla rozptýlena prací s obsluhováním. Přistoupila k němu a řekla: „Pane, nezáleží ti na tom, že mě má sestra nechala sloužit samotnou? Řekni jí přece, ať mi pomůže!“ Pán jí odpověděl: „Marto, Marto, děláš si starosti a znepokojuješ se mnoha věcmi, jedno je však potřeba. Marie si vybrala dobrý díl, jenž jí nebude odňat.“*

Svátek matek nás zve také k tématu role žen v církvi. Víte, že v naší církvi slouží ženy, jako faráčky 72 let???

Jak ukázaly debaty kolem Istanbulské smlouvy, je téma role žen, násilí na ženách a obecně vztahů i distribuci autority a rovnosti mezi muži a ženami téma stále živé. Diskuse o roli žen v církvi je v mnoha ohledech neméně rozdělující. Často se zužuje na otázky ordinace žen a jejich role ve vedení různých oblastí služby církve – tedy na rovinu moci. Ale v mnohém se týká i rostoucí nejistoty mužů ohledně jejich role v kontextu současné rodiny. Komplementariáni, kteří věří, že muži a ženy byli stvořeni jako rovní k Božímu obrazu, ale také odlišní, aby se doplňovali a nesli odlišné role jak v církvi, tak v rodině, se shodují, že ženám jsou některé oblasti vedení v církvi zapovězeny, ale notoricky se neshodnou na tom které. Egalitariáni naopak zdůrazňují, že Kristus zbořil mnohé lidské konstrukty včetně různých tabu a tradičních definic ve vztahu mužů a žen i jejich rolí. Zdůrazňují potřebu brát vážně obdarování a povolání každého člověka bez ohledu na jeho pohlaví a ukazují, že ženy jsou si s muži rovné ve schopnostech, hodnotě i svobodě. Ukazují, že odlišnosti mezi muži a ženami jsou mnohem menší, než se tvrdí a definice našich rolí mnohem variabilnější

v rámci vzájemné smlouvy lásky a úcty, kterou jsme uzavřeli. Těžko se jim daří vysvětlovat podřízenost ženy muži jako hlavně z Efezským 5:23, ale naopak připomínají uvozující verš Efezským 5:21 „V poddanosti Kristu se podřizujte jedni druhým“. Debaty a spory o tato témata jsou notorické, ale jak se modlit napříč této dělicí linie?

Příběh Marie a Marty je v tomto ohledu inspirující a jde v něm o mnohem více než o praktickou Martu a naslouchající Marii. Tento příběh ukazuje, jak Ježíš překračoval zavedená tabu i hranice toho, co ženy mohou a nemohou. Nechat se s učedníky ubytovat v domě dvou svobodných žen bylo v té době něco velmi neobvyklého. Ženy Ježíše doprovázely a podporovaly finančně, jsou svědkyněmi jeho vzkříšení, Ježíš s nimi komunikoval přímo i o samotě, i když to bylo tehdy společensky a nábožensky nemyšlitelné. Ženy byly v Ježíšově době segregovány, nesedaly u nohou rabinů a nebyly jejich učedníky. Zde ale vidíme Marii sedící u nohou Ježíšových stejně tak, jako seděl Pavel u nohou Gamalielových. Přichází Marta a pro její postesknutí „Pane, nezáleží ti na tom, že mě má sestra nechala sloužit samotnou? Řekni jí přeče, ať mi pomůže!“ máme téměř všichni pochopení. Jak mnoho mužů se podobá Mariím, které nechají všechnu domácí práci ženám bez ohledu na to, že chodí do stejně náročného zaměstnání a nechají se obsluhovat, protože to přeci „není jejich role“. Martina slova ale v kontextu kultury Předního východu pravděpodobně znamenala něco docela jiného. Marta ve skutečnosti říká asi toto: „Ostatní rabíni nemají mezi učedníky ženy. To, co se tady odehrává je skandální! Co si pomyslí sousedé a náš rabín? Jen si to představte – má sestra a učednice rabína. Co když se rozhodne s ním odejít a žít ve společnosti svobodných mužů? Kdo si ji pak vezme? Její pověst bude ta tam! Ježíši, tebe poslechne. Musíš jí říct, aby se vrátila do kuchyně, kam patří. Ke mně.“ Marie překročila dané společenské konvence. Ježíš ji ale neposílá pryč. On sám podává hostinu, z níž Marie dostává svou porci, kterou jí nevezme ani její starší sestra. Ježíš nekompromisně hájí právo žen, aby byly brány vážně jako jeho učednice.

Je otázkou, zda i my bereme ženy v celosti jejich obdarování a rovnocennosti vážně. Nasloucháme vůbec ženám a jejich potřebám a pohledům? Oceňujeme jejich službu, obdarování a vliv? Dostávají patričný prostor v církvi nebo musí stále narážet na skleněný strop, který není biblicky obhajitelný? Stavíme se jako muži nekompromisně proti zneužívající autoritě ze strany mužů a násilí na ženách? Chápeme dilemata, kterým ženy v současnosti čelí a podporujeme je dostatečně v jejich unikátním povolání a plném užívání jejich darů?

PROŽILI JSME

VELIKONOČNÍ TÝDEN L.P. 2019 V BLANSKU

Do velikonočního týdne jsme v naší blanenské farnosti vstoupili vlastně již bohoslužbami s udílením popelce na Popeleční středu večer. Tím začala naše, šesti nedělní, příprava na slavení velikonočního tajemství. Kající postní bohoslužby každý pátek. Malou zajímavostí, našeho letošního postního směřování k největším svátkům v roce, bylo to, že při bohoslužbách byla, každou neděli, křestní slavnost dětí. Tedy šesti novorozeňat. Bohu díky. Na Květnou neděli 14. 4. jsme prožili slavnost s ratolestmi. Průvodem s prostoru před kostelem jsme vstupovali kostelními dveřmi symbolicky do Svatého týdne. Čtení prvního evangelia před kostelem, průvod, bohoslužby se svátostí Pokání a Pašijemi. Zelený čtvrtek 18. 4. na večer v 17.30 hodin byla bohoslužba v Blansku – kostele s obřadem umývání nohou a svátostí pokání.

Zvony dozněly a děti začaly místo pravidelného zvonění hrkat s hrkačkami. Společným Sederovým večerem začala další část dne. Rozpětí věku účastníků bylo od 3,5 roku do 91 let, tj. téměř celé jedno století... Padesát spokojených spolustolovníků se rozcházelo v deset večer v noci od jednoho stolu. Letos i s hodem pravého beráncího masa.

Na Velký pátek 19. 4. v 17.30 hodin bratr farář vedl podle Misálu velkopáteční obřady za pomoci lektorů, kteří si podělili jednotlivá čtení. Po bohoslužbách byl ještě kostel

otevřený k modlitbě.

Ve 20.00 hodin měli venkovní křížovou cestu v Černé Hoře ještě dospělí.

Účastnilo se 45 bratří a sester. Závěrečná pobožnost se konala v kapli na vrcholu kopce, kterou užíváme k bohoslužbám.

Na Bílou sobotu 20. 4. byl celé dopoledne a odpoledne otevřený kostel k tiché modlitbě, kdy sem mnozí přicházejí. Ve 20 hodin začala tajemná noc Ježíšova vzkříšení na farní zahradě. Zažehnutím ohně, vnášením velikonočního světla do tmavého kostela, křtem čtrnácti dospělých a obnovou křestních slibů ostatních.

Hodinu před půlnocí bohoslužba skončila a tak dozněly i závěrečný hlas zvonů, které se po odmlce opět rozezněly. O Hodu Božím 21. 4. v 9 hodin v Blansku–kostelete byly nejslavnější bohoslužby v roce s poděkováním za velikonoční pokrm. Pokřtění dospělí na Bílou sobotu o Hodu Božím přijali poprvé svátost večeře Páně.

Mimo to proběhly spousty bohoslužeb ve Svatém týdnu ve střediscích blanenské i vyškovské farnosti.

Díky Vzkříšenému Pánu za krásné prožití letošních Velikonoc. Děkujeme MNOHOKRÁT všem účastníkům bohoslužeb za ochotu spoluslavit Svatý týden, varhaníkům, kostelníkům, našim zpěvačkám a za vaše finanční dary do sbírek.

— ZLATÁ SVATBA V ČERNÉ HOŘE 27. DUBNA 2019 —

Na poslední sobotu v dubnu připadlo krásné jubileum manželů Zdenky a Richarda Nikelových z Černé Hory. V kapli sv. Rodiny jsme spolu s jejich nejbližšími prožili krásný a milý obřad zlaté svatby.

Díky za to, že máme takové manžele a přejeme jim hodně Božího požehnání, radosti ze života a lásky.

OTÁZKY, KTERÉ NÁS ZAJÍMAJÍ

ŠESTÝ DÍL: „Ty bys jako normálně šla do kostela, jo?“ ptal se před časem mé příbuzné její partner. Přemýšlela totiž nahlas, že možná zase jednou vyrazí na bohoslužby (kdysi byla jako pokřtěná i biřmovaná). „To fakt nechápu,“ kroutil hlavou udiveně.

Mnozí lidé, když už přijdou blíž nebo jdou kolem, zůstanou raději stát venku. Ještě tak do Sacré-Cœur nebo do svatého Víta s foťákem a průvodkyní. Ale dovnitř do kostela na bohoslužbu, to raději ne. Proč? Snad mají představu, že svět tady uvnitř je zcela nekompatibilní se světem venku. Snad mají obavy, že to, co tu uslyší, bude zase něco nesrozumitelného, vážného, důstojného, co souvisí s morálkou a pro lidské radovánky nemá mnoho pochopení. Jestli takhle víra navenek působí, nese určitý díl spoluviny církev sama. Protože Bible samotná představuje Boha jinak.

Počátek činnosti Ježíše Krista v podání evangelisty Jana je umístěn doprostřed obřího svatebního veselí, k němuž sám Ježíš významnou měrou přispívá. V Káně Galilejské. Doprostřed obyčejných, jak se říká, „normálních“ lidí, v přátelské a rozjařené atmosféře, s vínem a veselím. A Ježíš tu rozhodně není proto, aby dával dýchat do balónku. To je, jak čteme, počátek jeho znamení a zjevení jeho slávy. To je předznamenání, které ukazuje, oč tu jde – žádná upjatost, žádné troškaření, žádné moralistické okřikování nebo kamenná vážnost, kdepak – plnokrevná radost. *Svatby té veselý ruch a rej nocí zní přes celou Galilej*, zpívá Svát'a Karásek a my s ním.

Radost, to je to, co Bůh připravuje, co nám nabízí, k čemu nás zve, co nám přeje. A není to dar jen pro pár vyvolených, ale pro všechny lidi, pro každého, kdo chce jeho pozvání přijmout. Radost, veselí a hojnost jsou Božím záměrem. A Jan to schválně připomíná a církev čte hned na začátku Ježíšova příběhu, abychom věděli, že všechno, co bude dál řečeno a co se stane, má tohle předznamenání i cíl.

Jsme tedy dnes aspoň na dálku účastní zřejmě nejslavnější svatby všech dob, která se udála někdy kolem roku 30 v judské Galileji. O svatbě samotné toho víme málo. Z biblického příběhu je patrné, že to byla dost velká pařba, jak už tak svatby bývají (a v blízkovýchodním prostředí nepochybně tím víc). A také víme, že kromě Ježíše se účastnila i jeho matka a jeho žáci. Ježíše na tu svatbu doslova „povolali“ nebo „zavolali“, zkratka se zdá, že hodně stáli o to, aby tam byl. No a samozřejmě víme, že na té svatbě došlo víno, což je pro vypravěče zjevně důležitější a zajímavější, než aby se namáhal se zprávou o tom, jaké šaty měla nevěsta nebo dokonce takovými zbytečnostmi, jako kdo si koho bral.

Na trapnou záležitost s vínem decentně upozorní Marie, matka Ježíšova. Všimněte si, jak skvěle ovládá všechny nenápadné způsoby starostlivých maminek. Svému synu nic přímo nepřikazuje, jen nenápadně zašeptá: „Nemají víno!“ Ale Ježíš pochopí, že v tom vlastně zaznívá otázka „nemohl bys s tím něco udělat“? A i proto, že víme, jak příběh dopadne, tak nás ta Ježíšova rezervovaná reakce trochu zaskočí. „Co mi chceš? Ještě nepřišla má hodina.“ Zvláštní neporozumění mezi matkou a synem. Marie vidí okamžitý průšvih a má za to, že by měl Ježíš okamžitě zasáhnout – udělat, zařídit, zajistit, vždyť co to pro něj je? Ani nikdo neumřel, ani neochrnul... Ježíš naopak cítí, že při vši účtě ke svatebčanům není zázračný divotvorce, ani instantní automat na dobrou náladu, ani pivní pohotovost. Dolít víno do prázdných skleniček na svatbě není jeho klíčový úkol. Ten teprve přijde. Do Velikonoc času dost. Ale všechna Ježíšova znamení k tomu velikonočnímu úkolu odkazují. K něčemu, co je víc, než jednorázová pomoc v nouzi, jakkoli potřebná. K něčemu, co od začátku proměňuje celý život.

Tohle drobné zaškobrtnutí, vztahová kaňka na jinak veselém průběhu dne, je důležitým okamžikem. Připomíná i nám dnes, že všechna znamení, mocné činy, ano zázraky, které provázejí

Ježíšovo svědectví, odkazovaly k něčemu hlubšímu, k něčemu, co je za horizontem našeho vidění, za zrakem. Proto je to vpravdě znamením.

A Ježíšova matka to pochopí. Neurazí se, neříká, co by měl nebo neměl dělat, ale naopak pronese klíčový pokyn směrem ke služebnictvu: „Udělejte, co vám řekne“.

Udělejte, co vám řekne. Zní to celkem jasně, jednoduše, nemusíme nic vymýšlet, jen plnit příkazy. Ale jaké příkazy to byly? Copak to dá rozum, složitě odněkud tahat půl kubíku vody, když došlo víno? Copak to dá rozum, naplňovat na svatbě nádoby určené k rituálnímu očišťování? A můžeme jít dál: copak to dá rozum, odpouštět, milovat nepřátele? Pomáhat, když za to sklízíme posměch? Modlit se, když se dlouho nic nemění? Spolehnout se na dobrou budoucnost, když se všechno kolem hroutí? Dívat se kupředu s nadějí, když přišla nemoc, rozbité vztahy, ztráta iluzí?

A můžeme jít ještě dál – do světa kolem nás: copak je snadné hledat pravdu v době post-faktické, ve světě fake news rámovaném řetězovými poplašnými zprávami a televizní show nejmenovaného moderátora. . . Copak je snadné nenechat se zblbnout hloupým strachem kolem nás, když se na nás ze všech stran valí? Nebo nepodlehnout nenávisti a vzteku jenom proto, že můj příbuzný, kolega nebo soused volil někoho jiného než já? Copak je v pořádku, že v zemi, kde má kdekdo plná ústa křesťanských hodnot, mají církve opakovaně nejnižší důvěru ze všech veřejných institucí, hned vedle neziskových organizací?

A do toho napříč Písmem zní Ježíšova slova: Nebojte se, buďte milosrdní i rozhodní, připravení i obezřetní. Udělejte, co vám řekne. Je to málo, co se po nás chce? Je to snadné? Nemyslím si.

Zázraky se nekonají na přání, když zrovna něco strašně moc potřebujeme. Boží divy se dějí tam, kde Bůh sám něco začíná. A tam, kde my sami na jeho výzvu kývneme, i když nás to může stát hodně sil a někdy nám to připadá absurdní a nerozumné. A chce to trpělivost, ono to trvá.

Nevíme, jak dlouho tenkrát na svatbě trvalo, než Ježíš dal pokyn vlít vodu do nádob. A než v kádích zapěníla a ve víno se proměnila. Možná to celé zabralo pár minut, pro lačné ovíněné hosty to možná trvalo celou věčnost. Ale služebníci poslechli, a aby dali najevo, že mu vážně věří, naplnili nádoby pro jistotu až po okraj. A dál už to známe. Voda se stala vínem, svatba byla zachráněná, ve sklenkách se zaperlilo a slavnost mohla pokračovat.

A dost toho tenkrát měli. Pět set litrů vína opravdu nejsou dvě sedmičky. A navíc zjevně nešlo o lacinou sodovku z dovozu. Všiml si toho i správce oslavy, kterému se nejspíš hodně ulevilo, když zjistil, že ženich má ještě nějaké tajné zásoby. Když ochutnal, pronesl památnou řeč, že tahle svatba jde silně proti zvyklostem. Nejlepší víno se přece dává hned, dokud hosté ocení jeho kvalitu, při degustaci si všimnou jemných chuťových nuancí a chuťové pohárky jsou ještě odpočaté. S přibývajícím večerem se pak nalévá to horší a nakonec jsou hosté rádi, když rozliší bílé od červeného. Na svatbě v Káně je to ovšem naopak. To nejlepší přichází nakonec.

Ta správcova slova jsme zvyklí vnímat pozitivně: jako pochvalu, údiv nad tím, jak je ten Ježíšův postup skvělý a nekonformní. *V Káni maj nejlepší naposled.*

Ale napadlo nás, že ta řeč může mít i vyčítavý tón? Jak to, že jsi nechal to nejlepší víno až na teď? Chtěl jsi ho schovat? Nedopřát lačným hostům? Čekal jsi na lepší příležitost? Čekal jsi, až se to vyhroť, až bude průšvih? Nebo až někteří odejdou a jiní už budou schopni pít akorát tak vodu?

Zdá se mi, že ten vyčítavý tón je nám bližší. Jak dlouho ještě budeme ve svých životech čekat na lepší víno? Jak dlouho budeme čekat uprostřed často průměrných, nezajímavých vín našich všedních dnů? Jak dlouho budeme uprostřed situací, jež mají leckdy kyselou příchut' odporných patoků, vyhlížet na to dobré, nejlepší, sametové, kulaté a harmonické, s dlouhotrvajícím dozvukem? Jak dlouho bude vítězit strach nad pokojem, lež a polopravda nad pravdou, nenávisť nad

láskou, návrat k normalizačním pořádkům nad Palachovou vzácnou sebeobětí, lhostejnost nad aktivismem, každodenní starosti nad tím, co je opravdu důležité?

Ještě nepřišla moje hodina, slyšíme Ježíšova slova na svatbě. *Ještě nepřišla moje hodina*, jako bychom slyšeli i dnes. Slíbil, že znovu přijde. Věříme tomu? Nevíme, kdy to bude a jak to bude vypadat. Do té doby ale nemusíme jen střízlivět a posedávat v koutě s pohledem na hodinky. Show must go on, ta velická svatba, do níž se vejde i náš život, teď už nejsme jen v Káni, má svůj řád, své úkoly, svůj harmonogram. Patří tam chvíle na tiché usebrání i ústraní i chvíle pro veselí a tanec, ruch a rej. Určitě se bude hodit, když si pohlídáme, aby mezi hosty nechyběl ten, který zavítal i se svou matkou a učedníky už tenkrát na tu slávu v Galileji. A nezapomeneme na ta Mariina slova „Udělejte, co vám řekne“. Tu a tam budeme pozváni na nějakou kvalitní degustaci, ochutnávku toho nejlepšího, aspoň pár vzorků – tam, kde aspoň na chvíli, třeba i naším přičiněním, dostane prostor láska navzdory nenávisti, pravda navzdory klamu a lži, odpuštění navzdory lhostejnosti, dobrá naděje navzdory mizernému výhledu. A bude naším úkolem také donést plné skleničky i všem těm, pro které tu jsme – tohle víno mohou abstinenti i alkoholici, staří a nemocní, slabí a zoufalí. Jako církev se přece můžeme a máme starat o to, aby naše chrámy i naše společenství nabízely důstojnou i chutnou degustaci Božího království ve světě.

Nevíme, jak dlouho to trvalo, než Ježíš dal pokyn vlít vodu do nádob. Nevíme, jak dlouho to bude trvat dnes. Snad se nám to bude zdát jako celá věčnost. Nám – tak často opojeným nespokojeností, nenaplněním, bolestí nebo strachem. Nám, kteří úzkostlivě sledujeme stav světa a žijeme v ohrožení nikoli cizími vlivy, nýbrž v ohrožení dost často sebou samými, někdy i vlastní malostí a úzkoprsostí. Nevíme, jak dlouho to bude trvat. Ale jestli ten starý příběh nese opravdovou, živou naději, tak v tom, že se to jednou stane. *Že jednou jistě voda v kádích zapění, ve víno se promění. A že bude ho dost pro všechny.*

TVOŘTE S NÁMI NÁŠ FARNÍ ZPRAVODAJ

DAVOVÁ HYSTERIE JMÉNEM XENOFOBIE*

Příspěvek Michala Tesaře z Blanska

Hned na úvod mého článku bych chtěl maličko osvětlit pojem davová hysterie (v moderní psychologii se užívá termín davová psychóza). Zjednodušeně řečeno je to psychický stav způsobený v davu lidí, kteří jsou fixováni na svého „vůdce“. Uvedu příklad. V roce 1933 začal Adolf Hitler promlouvat v Německých pivnicích k davům lidí, které se snažil přesvědčit o tom, že Židé jsou zlo a je potřeba je vymýtit. Dav mu pochopitelně uvěřil, protože v té době byla politická situace v Německu nejistá. Lidé neměli práci, neměli nikoho, ke komu by vzhlíželi. Hitler díky své vynikající rétorice a příslibu práce lidem zmanipuloval natolik, že se mu cítili být zavázáni a kráčeli za ním.

Ptám se sám sebe, kde se v člověku bere nenávist k někomu, o kom nic nevím? Ano, rozumím tomu, že ve světě je mnoho teroristických útoků, za které se většinou skrývají muslimové. To ale neznamená, že jsou všichni muslimové teroristé. Dalším takovým ožehavým tématem je uprchlická krize. Tohle je obrovský průšvih a možná i něčí záměr, ale nebudu zbytečně vytvářet další konspirační teorie. Tohle je něco co my, obyčejní lidé, kteří pracují, odvádí daně a případně vychovávají děti, nezměníme. Co ale můžeme změnit je

* strach z jiného etnika

naše nitro. Pokud nejsme sami schopní zmoudřet, můžeme o to poprosit Boha. Prosme Ho, aby nám poslal moudrost Ducha svatého. Tohle není žádná ostuda. Spíše je ostudné se nad lidi jiné pleti nebo vyznání povyšovat. Před Bohem budeme jednou všichni stát bez rozdílu. I já byl takový, ale pak jsem si uvědomil, že nejsem o nic lepší než tito lidé. Jsme přece potomci Abrahama a Sary.

V poslední době potkávám celkem dost lidí černošského původu. Dřív jsem nad nimi ohrnoval nos, ale teď je spíše pozoruji. Všimám si, jak jednají, jak se chovají. A světe div se, chovají se mnohdy lépe než my, lidé bílé pleti. Dokonce v neděli 14. dubna jsem na Bohoslužbě potkal černošskou dívku a bylo na ní vidět, že se stydí. Proč by se měla stydět? Prosme Pána za to, aby nás obdaril moudrostí a aby těmito lidem vytvořil prostředí, kam se budou rádi a bez ostychu vracet.

Přátelé milí, prosím vás, chovejme se k sobě a k ostatním hezky. Prosme Pána, aby do našich srdcí vлил lásku a toleranci. Berme na vědomí, že na Zemi nejsme sami.

Na závěr mi dovoluňte popřát vám všem radostný a požehnaný zbytek velikonoční doby.

MODLITBA

Náš brněnský bratr biskup J. J. Dovala nás již od počátku svého biskupského poslání zve k modlitbě. Každý den ve 20:00 hodin nás zve k připojení se k ostatním bratřím a sestrám, kterým nejsou věci lhostejné. Chtěla bych nás opět všechny v tento i jiný čas povzbudit: „Zapojme se také“. Když vám to nevychází ve 20:00 hodin, modlete se kdykoliv v jinou hodinu.

Pamatujme v květnu 2019:

- ✓ NA ženy v našich společenstvích a děkujeme za jejich službu. Modleme se za kreativitu v tom, jak mohou ženy uplatnit své obdarování a schopnosti plně v kontextu církve, nad rámec služeb, které se ženám tradičně nabízejí.
- ✓ NA moudrost pro ženy rozeznat Boží vůli na jejich jedinečné životní cestě. Ať už se rozhodnou více věnovat mateřství či chtějí využít své dary v zaměstnání a děti třeba nemít nebo hledají cestu, jak zvládnout obojí. Kéž mají pokoj a zdar v každé oblasti, kam je Bůh postavil. Kéž zvládnou často hlubokou únavu a vyčerpání a muži jsou jim skutečnou pomocí.
- ✓ NA dívky a ženy, které zápasí se sebehodnotou a sebezpětím, podceňují se a jsou pod tlakem srovnávání se se svým okolím. Aby ženy v církvi byly samy sebou přijaté a sebevědomé. (Vždyť žena je korunou stvoření a je škoda, když o tom neví.) Za vzory a hluboká přátelství mezi ženami napříč generacemi. Za ženy, které budou ochotné otevírat své radosti i zápasy druhým ženám.
- ✓ NA ženy, které jsou obětí domácího násilí a ženy samoživitelky. To, aby církev, a zvláště muži v ní, netolerovali žádnou podobu verbálního, emocionálního, duchovního, finančního nebo sexuálního zneužívání či násilí na ženách nebo jiné nepřijatelné jednání vůči ženám, které by se krylo za falešné pojetí mužské autority.
- ✓ NA manželky kazatelů a vedoucích v církvi, které často prožívají frustraci, že musí o manžela souperit z církvi. Modleme se za jejich manželství.

BOHOSLUŽBY V KVĚTNU 2019

Středa	1.5.	18:00	Lysice	Obřadní síň úřadu městyse
Pátek	3.5.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		18:45	Rudice	Kaple sv. Barbory

Neděle 2. neděle po Velikonocích <i>Text evangelia: Jan 21,1-14</i> <i>Píseň: 248, 260</i>	5. 5.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:15	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Račice	Sbor Páně
		18:30	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
		18:30	Švábenice	Obřadní síň obecního úřadu
Středa	8. 5.	18:00	Vítějeves	Obřadní síň obecního úřadu
Pátek	10. 5.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		18:45	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle 3. neděle po Velikonocích <i>Text evangelia: Jan 10,22-30</i> <i>Píseň: 250, 260</i>	12. 5.	8:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny Senior centr.
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		10:15	Blansko	Zahradní slavnost k svátku matek
		14:00	Černá Hora	Kaple sv. Rodiny
		15:30	Křtiny	Kaple na hřbitově
		17:00	Račice	Sbor Páně
		18:00	Ruprechtov	Obřadní síň obecního úřadu
Pátek	17. 5.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		18:45	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle 4. neděle po Velikonocích <i>Text evangelia: Jan 13,31-35</i> <i>Píseň: 255,260</i>	19. 5.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:15	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Račice	Sbor Páně
		18:30	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
Pátek	24. 5.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		18:45	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle 5. neděle po Velikonocích <i>Text evangelia: Jan 14,23-29</i> <i>Píseň: 248,260</i>	26. 5.	8:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny Senior centr.
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:00	Černá Hora	Kaple sv. Rodiny
		15:30	Křtiny	Kaple na hřbitově
		17:00	Račice	Sbor Páně
		18:00	Ruprechtov	Obřadní síň obecního úřadu
Čtvrtek Nanebevstoupení Páně	30. 5.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		19:00	Lysice	Obřadní síň úřadu městyse
Pátek	31. 5.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		18:45	Rudice	Kaple sv. Barbory

Tvořte s námi náš Zpravodaj – čekáme i na Vaše příspěvky a náměty. Kontakt: telefon na farní úřad 606 702 768; e-mail: fararmartin@seznam.cz; www.fb.com/drevenykostelikblansko
 www.drevenykostelik.cz www.kostelyvyskovsko.hu.cz www.fararmartin.digiinfo.eu
 Farnost Blansko č. účtu 244 035 648 / 0300 ; Farnost Vyškov č. účtu 1560 157 369 / 0800